

ת"פ 16696/12/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 16696-12-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני
בעניין: כבוד השופטת קרן וקסלר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פלוני

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, האוחז חמישה אישומים, בביצוע שתי עבירות של תקיפת בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב) בחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**); בשתי עבירות של איזמים לפי סעיף 192 בחוק ובעבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 בחוק.

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים ולהם שלושה ילדים קטינים.

על פי האישום הראשון, במהלך חג פסח בחודש אפריל 2021 נסעה המתלוננת למטפלת שלה כאשר נוסע אחריה ברכבו. בהמשך לכך הגיע המתלוננת לטיפול וגילתה כי שגתה במועד התור. על רקע האמור, צעק הנאשם על המתלוננת בעת ששהו בבית הוריו והשליך עליה את מכשיר הטלפון שלו.

על פי האישום השני, בתאריך 24.4.2021 בעת ששהו עם ילדיהם בחופשה במלון, התגלע ויכוח בן הנאשם למתלוננת בעקבותיו ארזו את חפציהם וחזרו לביתם בעודם ממשיכים להתווכח. בהגיעם לבית הודיעה המתלוננת לנאשם על רצונה להתגרש ממנו, בתגובה משך אותה הנאשם משערות ראשה לעבר חדר השינה וירק לעברה יריקה אחת שפגעה בה. בהמשך, זרק הנאשם לעבר המתלוננת קופסת פלסטיק והשליך חפצים שהיו מונחים במטבח לעבר הרצפה.

על פי האישום השלישי, בתאריך 25.4.2021 ועל רקע סירובה של המתלוננת להצעת הנאשם לפנות לטיפול זוגי, קילל אותה הנאשם "שרמוטה, זונה" ואיים עליה באמרו: "אני מגיע הביתה, עכשיו זה הסוף שלך אני גומר עליך היום". בתגובה, עזבה המתלוננת את הבית עם הילדים ועברה לבית אמה.

עמוד 1

על פי האישום הרביעי, מספר חודשים עובר ליום 25.4.2021, על רקע ויכוח שניטש בין הנאשם למתלוננת, נכנס הנאשם לחדר העבודה של המתלוננת בבית, הפך את שולחן עבודתה כטכנאית ציפורניים על תכולתו וגרם לנזק בשווי 2,000 ₪.

על פי האישום החמישי, כשבועיים עובר ליום 25.4.2021 איים הנאשם על המתלוננת באמרו כי ישחט אותה.

תסקירי שירות המבחן

3. בהתאם להסדר דיוני אליו הגיעו הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן ובהמשך לכך התקבלו בעניינו שלושה תסקירים. מתסקיר מיום 30.1.2023 עלה כי הנאשם בן 36, נשוי ואב לשלושה ילדים צעירים בני 3 ו-4. לדבריו על רקע מתח שנוצר עקב התפרצות מגפת הקורונה וקשיים כלכליים התגלעו בינו לבין המתלוננת ריבים שכללו אלימות מילולית הדדית, שאת האחריות להם הטיל במידה רבה על המתלוננת. עם סיום צו הרחקה שהוצא נגדו לבקשת המתלוננת החלו בני הזוג בטיפול זוגי ומדיווחיהם לשירות המבחן עלה שקיבלו במסגרת הטיפול כלים להתמודדות עם כעסים ומערכת היחסים ביניהם השתפרה. מנגד, מסרה המטפלת הזוגית לשירות המבחן כי השניים הגיעו למספר מועט של מפגשים, לא שמרו על רצף טיפולי ולא נוצר עמם קשר מעמיק ומספיק.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה בוויסות דחפיו וניכר כי במצבי משבר עלול לפעול באופן אלים במערכת הזוגית. שוקף לנאשם שהוא יכול להיתרם מטיפול ייעודי בתחום האלימות במשפחה והוסברה לו המחויבות הנדרשת מטיפול ארוך טווח. הנאשם אמנם שיעשה כל שיידרש ממנו אולם התקשה להתייחס לדפוסיו ולהתחייב לטיפול ייעודי וניכר שהוא נעדר מוטיבציה ובשלות לכך בעיתו הנוכחי.

על רקע דיווחי בני הזוג על איזון במצבם סבר שירות המבחן שניתן להסתפק במאסר מותנה והתחייבות. לנוכח הסתייגות בני הזוג מהתערבות טיפולית לא ניתנה המלצה על הטלת צו מבחן.

4. בתסקיר נוסף מיום 22.6.2023, לאחר שהביע במהלך הדיון נכונות מילולית להשתלב בטיפול, עדכן שירות המבחן שנפגש עם הנאשם פעם נוספת. הנאשם הגיע מוצף לפגישה והתקשה לווסת עצמו כששיתף שהוא עדיין מובטל ונאבק בקשיים כלכליים. בהתייחס למערכת היחסים עם רעייתו, מסר כי גם בעת הנוכחית קיים שיח אלים הדדי ביניהם. הנאשם שולב בטיפול פרטני דרך המחלקה לשירותים חברתיים בעיר מגוריו, הגיע בקביעות למפגשים השבועיים, גילה מוטיבציה ונראה שמקבל כלים להתמודדות מקדמת בתחום האלימות במשפחה. במהלך תקופה זו שב שירות המבחן ושוחח עם המתלוננת, אשר שללה התנהגות אלימה מצדו של הנאשם ומסרה שאינה חשה מאוימת מצדו.

5. בתסקיר משלים ואחרון מיום 10.9.2023, עדכן שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחיה הופנה הנאשם לקבוצה טיפולית ייעודית למבצעי עבירות אלימות במשפחה אולם נוכח רשימת המתנה ארוכה אין צפי למועד השתלבותו בה. העובדת הסוציאלית במחלקה לשירותים חברתיים דיווחה שהנאשם ממשיך להגיע למפגשים

ומשתף פעולה על אף הקשיים עמם מתמודד, וביניהם תחילת בעבודה חדשה. שירות המבחן התרשם שהסיכון מהנאשם לביצוע עבירות נוספות פחת במידת מה בזכות הטיפול ולפיכך המליץ על העמדת הנאשם תחת צו מבחן. כמו כן, המליץ על להימנע מהטלת ענישה קונקרטיה בדמות מאסר בעבודות שירות שעלולה לפגוע בתעסוקתו באופן שיגביר את המתיחות בינו לבין המתלוננת ויגדיל את הסיכון להישנות קונפליקט והתנהגות אלימה מצדו.

טיעוני הצדדים בתמצית

6. ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש כולל הנע בין 8 לבין 18 חודשי מאסר ובתוך כך התייחסה בטיעוניה לערכים המוגנים, לריבוי העבירות וביצוען על פני תקופה ארוכה. בגדרי מתחם הענישה, בשים לב לנתונים לקולה- הודאה בכתב האישום, היעדר עבר פלילי והמלצת שירות המבחן ומנגד- קשיים לא מעטים שעלו מהתסקיר חרף השתלבותו של הנאשם בטיפול, סבורה ב"כ המאשימה שיש לקבוע את העונש בחלק התחתון של מתחם הענישה אולם לא בתחתיתו, כך שיושתו על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי.
7. הסנגור התייחס לנסיבות ביצוע העבירות והפנה לכך שבוצעו בתקופה קצרה יחסית בת כחודש ימים, על רקע מגפת הקורונה שפגעה במשפחה כלכלית וייצרה קונפליקטים בין בני הזוג. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ביקש לשקול לזכותו של הנאשם את חלוף הזמן ואת השתלבות הנאשם בהליך טיפולי ממנו נתרם. עוד ביקש להתחשב ברצונם של בני הזוג להמשיך לחיות יחד ובעמדת המתלוננת שסיפרה על שיפור ביחסים. לטענת ההגנה, עונש מאסר בעבודות שירות יפגע אנושות בנאשם ובבני משפחתו ויגרום להם נזק כלכלי קשה. נוכח האמור, ביקש לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום ולאמץ את המלצת שירות המבחן.
8. שמעתי את דברי הנאשם שהביע צער וחרטה על מעשיו וטען שהעבירות בוצעו על רקע תקופה לחוצה בזמן התפשטות נגיף הקורונה. לדבריו משתתף בשיחות טיפוליות, התחיל עבודה חדשה והביע את רצונו בשימור מערכת היחסים עם המתלוננת.

דין והכרעה

9. אין צורך להכביר מילים אודות חומרת התופעה של אלימות במשפחה, אשר פוגעת בזכות האישה לשמירה על שלמות גופה, בזכותה לחוש מוגנת במרחב הבטוח של הבית, בזכותה לכבוד ולשלווה נפש. בתי המשפט עמדו לא אחת על מדיניות הענישה המחמירה שיש לנקוט כלפי אלה המרהיבים עוז לנקוט באלימות כלפי בנות זוגם, בין היתר, בשל הקושי בחשיפת המעשים המבוצעים "**בהסתר מאחורי מפתן הדלת**" ובשל הפגיעה הקשה שהם מסבים לתחושת הביטחון של הקורבנות (רע"פ 340/21 מסרי נ' **מדינת ישראל** (28.1.2021); רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021)).
10. הואיל ומדובר במעשים אלימות ואיומים כלפי אותה מתלוננת שבוצעו בסמיכות זמנים אני מקבלת את עמדת המאשימה לפיה יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל העבירות (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**

11. לצורך גיבוש מתחם הענישה שקלתי את השיקולים הבאים: מעשי האלימות מלמדים על התנהגות כוחנית, אלימה ומזלזלת של הנאשם כלפי המתלוננת, הכוללת גם איומים קשים לפגיעה בחייה, בין היתר, על רקע רצונה להתגרש ממנו וסירובה ללכת לטיפול זוגי; אין מדובר במקרה חד פעמי אלא בחמישה אירועים, שהתרחשו במהלך מספר חודשים; הפגיעה הפיזית אמנם לא גרמה למתלוננת לחבלות אולם הפגיעה הנפשית איננה מבוטלת. הנאשם לא הסתפק בהכאת המתלוננת אלא גם השפיל אותה, ירק בפניה, השליך חפצים לעברה בעוד הוא מקלל ומגדף אותה וכן השחית ציוד ששימש את המתלוננת לעבודתה.

12. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי כאשר מדובר בריבוי עבירות אלימות ואיומים כלפי בת זוג, מושתים על דרך הכלל עונשי מאסר, בין אם בפועל ובין אם בעבודות שירות:

א. רע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.2023): המבקש הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות איומים ואלימות כלפי בת-זוגו לשעבר ואם ביתו - תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממש. בנוסף, הורשע גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית בכך שהפר תנאי מעצר בית שהושתו עליו. בהתאם לאמור בכתב האישום תקף המבקש את המתלוננת בכך שירק לעבר שיערה, איים עליה שישחט אותה ויתאבד. באירוע שני, בעקבות ויכוח סטר המבקש למתלוננת בפניה והיא נחבטה ונפלה בעוצמה. המבקש סתם את פיה של המתלוננת כדי שלא תצעק, הכה בראשה ואז איים עליה באמצעות סכין שיהרוג אותה. לאחר שהתלוננה איים עליה פעם נוספת. באירוע נוסף דחף המבקש את המתלוננת לעבר הקיר, וכתוצאה מכך נגרם לה חתך מדמם במצחה. כמו כן הפר את תנאי מעצרו והפר הוראה חוקית. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, 18 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור וקבע כי מדובר בעונש מקל. בתוך כך התייחס בית המשפט לחומרן של עבירות אלימות במשפחה, גם כשאין ברף הגבוה: "ניסיון החיים מלמד שכאשר גבר נהג באלימות כלפי בת-זוגו בהווה או בעבר, אירועי אלימות ברף הנמוך יכולים להוות סמן מקדים לאירוע אלימות חמור שעלול להגיע עד כדי רצח. כאשר מדובר במספר אירועי אלימות או איומים חוזרים ונשנים - חשש זה גובר; וביתר שאת כאשר מדובר במי שנכון להפר תנאי מעצר בית שנקבעו על מנת להפחית ממסוכנותו. את תרחיש האימים שאנו רואים מתממש פעם אחר פעם - יש לגדוע באיבו. אל לנו לבכר את הצד האלים ושיקולי שיקומו אלא את קורבן האלימות ושלמות גופו, כמו גם שיקולי גמול והרתעה. נדרש אפוא ליישם מדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה".

ב. רע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.2017): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בשני אישומים של תקיפת בת זוג ואיומים. באירוע אחד תקף המבקש את המתלוננת, שהייתה בהריון, בכך שמשך בקרסולה כדי שתקום לסדר ולנקות את הבית, לאחר מכן קילל אותה, צעק ואיים עליה. בהמשך משך בידה, משך באוזנה והסיר את כיסוי ראשה. באירוע נוסף, דחף המבקש את המתלוננת אל מחוץ לחדר ואיים עליה שאם תיכנס יכה אותה חזק יותר. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים ל-18 חודשי מאסר

והשית על המבקש, אדם נעדר עבר פלילי, 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. ע"פ (ת"א) 42031-02-20 **טייסוב נ' מדינת ישראל** (19.7.2020): המערער הורשע בשתי עבירות של איומים ועבירה של תקיפת בת זוג בכך שדחף את המתלוננת מספר פעמים וכשנטלה את הטלפון על מנת להתקשר לאמה, דחף אותה בשנית, חטף הטלפון מידה ודחף את קצהו לפניה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד ל- 17 חודשי מאסר והשית ענישה בתחתית המתחם נוכח הליך טיפולי.

ד. עפ"ג (חי') 8694-09-20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.5.2021): המערער הורשע בעבירות איומים ותקיפת בת זוג בכך שבמהלך ויכוח אחז את המתלוננת בצווארה בחוזקה והטיח את גופה על דלת החדר. לאחר מכן, ניסה להשליך עליה טלוויזיה אך בנו מנע זאת ממנו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר וגזר על המערער, בעל עבר פלילי בעבירות רכוש, עונש של חודשיים מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש שנגזר אינו חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הראויה אולם הקל בעונש והמיר את עונש עבודות השירות בצו של"צ, תוך שאימץ את המלצת שירות המבחן בתסקיר שהצביע על מסוכנות נמוכה וסיכויי שיקום.

ה. עפ"ג (מרכז) 1616-12-20 **פיקדו נ' מדינת ישראל** (15.2.2021): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפת בת זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול ויינשא בעבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

ו. עפ"ג (מרכז) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020): המערער הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג בכך שסטר על פניה של המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפיל אותה והכה אותה בכל חלקי גופה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער 14 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בעברו הפלילי. הערעור נדחה.

ז. ת"פ (נת') 5121-07-20 **מדינת ישראל נ' לב** (10.11.2020) (הוגש על ידי המאשימה): הנאשם הורשע עבירה של תקיפת בת זוג וריבוי עבירות של איומים כלפי בת זוגו ואמה. בהתאם לאמור בכתב האישום, הגיע הנאשם לבית המתלוננת, פרודתו, סירב לעזוב ואיים עליה ועל אמה איומים קשים, שיפגע בשלומה הפיזי ובביטחונה. כחודש עובר לכך תקף דחף את המתלוננת והיא נפלה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי, 13 חודשי מאסר בפועל.

ח. אציין כי עיינתי בפסיקה של בתי משפט שלום שהגישה המאשימה, אולם מצאתיה כפחות רלוונטית לענייננו, שכן הנאשמים באותם מקרים הורשעו בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש (ת"פ 52102-08-20 מדינת ישראל נ' מרמלשטיין (30.10.2022); ת"פ 34838-02-21 מדינת ישראל נ' דוידוביץ (7.2.2022)).

13. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

קביעת עונשו של הנאשם

14. לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם עונש החורג לקולה ממתחם הענישה. סעיף 40ד(א) בחוק העונשין קובע, כי בית המשפט **רשאי** לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, אם מצא שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, אולם על אף החשיבות הרבה שראה המחוקק לייחס להליכי שיקום במסגרת גזירת הדין, שימוש זה ראוי שיעשה בזירות שהרי שיקולי שיקום אינם חזות הכול, אלא חלק ממגוון שיקולי ענישה אחרים ובהם גמול והרתעה (ע"פ 1810/22 מדינת ישראל נ' פלונית (31.5.2022); ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל (22.5.2022); רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.14); ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל (20.10.2022)).

עוד יפים לענייננו הדברים שנפסקו בע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2022): "**כפי שעולה בבירור מהוראות החוק, לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40 לחוק העונשין. אחרת, נמצא כי החריג מרוקן מתוכן את הכלל, שלפיו יש לגזור את העונש בתוך מתחם הענישה בהלימה לחומרת המעשה ולמידת האשם של העושה**".

15. הנאשם אמנם השתלב בהליך טיפולי אולם אין מדובר בהליך עמוק או מרשים במיוחד. בטיפול הזוגי הפרטי השתתף הנאשם מספר מועט של מפגשים ולא נוצר רצף טיפולי. הטיפול במחלקה לשירותים חברתיים הביא אמנם להפחתת הסיכון במצבו של הנאשם **במידת מה**, אולם עדיין ניכר שהוא אינו תופס עצמו כאדם אלים. אל מול ההליך השיקומי ניצבים האינטרס הציבורי החשוב שבהגנה על הערכים המוגנים ושמירה על נשים בתוך התא המשפחתי וחובתם של בתי המשפט היא ליישם את מדיניות הענישה המחמירה בעבירות אלה, תוך מתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים.

16. השיקולים לקולה העומדים לימינו של הנאשם יזקפו לזכותו במסגרת מתחם הענישה שקבעתי.

כאמור, הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הודייתו בכתב האישום המתוקן חסכה בזמן שיפוטי ואת עדות המתלוננת והיא מבטאת הכרה בפגיעה שגרם.

הנאשם השתלב בהליך טיפולי לתקופה משמעותית והגם שלא ניתן להצביע על שינוי ניכר בעמדותיו, נראה שנתרם

מהליך הטיפול וחלה הפחתה ברמת הסיכון להישנות התנהלות אלימה מצדו.

עוד נתתי דעתי לכך שמדובר בבני זוג שעדיין חיים יחד ומבטאים רצון להמשך חיים משותפים ושלום בית.

בנוסף שקלתי את מצבו הכלכלי של הנאשם, שרק לאחרונה השתלב בעבודה חדשה וכן את השפעה שתהא לעונש על משפחתו.

17. לאור כול האמור לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה שקבעתי והוא יישא בעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, החל מיום 28.1.2024 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות). על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, ברח' לוחמי בית"ר 6 בעיר רמלה, באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, עבירת אימים או היזק לרכוש במזיד למשך 3 שנים.

ד. הנאשם יתחייב להימנע מעבירות בהן הורשע במשך שלוש שנים מהיום, וככל שיפר התחייבותו ישלם סך של 2,000 ₪. לא יתחייב הנאשם, ייאסר למשך 3 ימים.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ד, 11 דצמבר 2023, בנוכחות הצדדים.